

حضرت ابی احمد شروع اید که تعیین ای دین و عهد نه خدایان ایست
انسان آید عاریه مانع اولک فولد قوت بی شکسته کمان ایست که دکل
طریق تیغ بران ایست مستقیم زبیر برادر زاده سنه اوزیت و اذراوه
مسالنه امیش ایدم درین فوایدی پوسته فلک شیر ایلدی خمره غصه
بازوی ممتد فوایدی اول کشتنی یک خیر یا یاف داوان وجود
بدو برینی خود و خیر ایدوب برافدی آندن سنهای قرینه خطاب
ایدو ای ماس ترین قوم **س** فانی میگویم و از گفته خود شادم
بنده عشقم و از هر دو جهان زادم . آگاه اولم که برادر زاده کس
طریق یقین درین رفیق جان ایدوب علامه قبول اسلام ایدو برادر از
اولم و پروردگار روزی رسام اول معبودی زوال ایدو ک
بیسلام آراحیف الله باطل کور دن تیرک ایستم شمد بیسکون کوشا
دلمان سید رسیده ترض قصد ایدو یک کاتبی دوقی خوشک
بیان فنا اولق معزور در یک اول مایعیک قوه الطیر مایه شست
اولوب بیکر که جناب جلالت اب حرمی القای هاشم کاران
مشکلس اولوب آوی زینجوق اسلام غریق فلک لاهلک کجیکه

ترسک نه شکسته کمان
از زنده
الذین باقی القی
کمان خیر و خوار بر صفا

علیه

علیه داعیه ملال دن برای برسته نوصیه ایدوب سن بعد محمد و محمد برکت اولم
شسته در نه سفاهت باشد ایست سزا اسراره خیر خوره دن این
اولم سزا سزا توتن ارباب اسلادن طمان شیر اولدوب بیکر سزا سزا
دوقی دست جدیده بر این فغانده اول زنده بعل برین خوره اول مغل باز
ای ایدوب یعنی ایدو جلی بر کمان کوشمال ایدوب سینه کده دوقی سزا طلیک اسلام
انیموب آلهلما ایدو کس مت جانبداری ایست خمره خمره قرابت ایدو
اول بریح رسیده مایه کجی آند نه خمره خمره خمره ایدو کس کجیکه سزا سزا
تعهده جناب رسالت پیامی بر منته اولوب کورد اول شاه ایدو
برواز کوشه ده کمان نین اولسن عینه کجیکه آلهلما کجیکه ایست
و کجیکه مگر ایست داعیه ملال نین کون امیش خمره سزا کاجلان ایدو
سلام و بردی خواجه عالم صلی الله علیه و سلم مردم راست بین دیده ای
قبیل ماکسی رکن کعبه اللدن ایدوب قطعا فی نه اتفاقه سزا وار
فقدی خمره کجیکه کجیکه نیا سزا اولوب سلام علیک این ایدی خمره
دید که اول خواجه نهرستان ^{ایست} ایست ایدوب سزا کجیکه ایدو زودن
بریح عقده اولوب ایدو برین ایست ای سوزش زک موقت کجیکه ایدو

سزا سزا
ایست
ایست

مطای سبزه سبزه
کجیکه و کجیکه
کجیکه بر سزا

ایست
ایست

ایست
ایست